

Актуелни догађаји на Косову и Метохији узроковани почетком примене „косовског“ Закона о странцима и поступци напредњачког режима у Београду тим поводом још једном су белодано показали сву погубност антинационалне политике напредњачког режима и потпуно одсуство свести о државном интересу. Како нам је саопштено, у договору са представницима Европске уније и приштинским сепаратистима, држава Србија је пристала на то да Срби из осталих делова Србије који раде, предају или из других разлога бораве на територији КиМ, добију привремене дозволе за боравак и рад на тзв. „Косову“, те да Срби са самог КиМ у наредна три месеца добију лична документа „Косова“, како би наставили да тамо живе и раде. Дозволе за боравак и рад се издају страним држављанима на територији друге суверене државе од стране власти те државе. Узимањем личних докумената „Косова“, тамошњи Срби на тој територији више неће користити лична документа издата од стране органа државе Србије.

Дозволе за боравак и рад се издају страним држављанима на територији друге суверене државе од стране власти те државе. Узимањем личних докумената „Косова“,

Пише: Владимир Вујовић
уторак, 17 март 2026 13:50

тамошњи Срби на тој територији више неће користити лична документа издата од стране органа државе Србије

Другим речима, потпуна интеграција Срба у систем успостављен од стране сепаратистичких власти у Приштини, уз безусловну и отворену сагласност режима у Београду. То само доказује да се, онда када се праг врата која воде у мрачни ходник националне издаје једном пређе, та врата заувек затварају и повратка више нема. Сасвим је природна последица и закономеран исход процеса отпочетог стварањем Српске напредне странке и спроведеног инсталирањем режима њене власти од стране западних покровитеља, те досадашње владавине те странке у складу са очекивањима таквих спонзора. Доведена искључиво са задатком да у низу узастопних, тихих потеза коначно пресече косовски чвор на српску штету, а последично томе да отклони и последње препреке за решавање српског националног питања потпуном дезинтеграцијом српског простора са неповратним дејством, овако погубни резултати њене политике нису изненађење ни за кога ко је иоле политички писмен, а национално свестан.

Са друге стране, не могу да се отнем утиску да је један део назови опозиционе јавности у Србији склон идеји о томе да је најбоље решење у томе да се сачека да режим у потпуности заврши са оним што они виде као косовски проблем, па да онда дође до његове смене

Са друге стране, не могу да се отнем утиску да је један део назови опозиционе јавности у Србији склон идеји о томе да је најбоље решење у томе да се сачека да режим у потпуности заврши са оним што они виде као косовски проблем, па да онда дође до његове смене. По њима, то би будућу власт сачињену од таквих политичких групација ослободило баласта, какво је, по њиховом разумевању политике, питање опстанка Косова и Метохије у саставу Србије и тиме отклонило ризик да се због тога замери западним чиниоцима утицаја и моћи на овом простору. Такав приступ овом проблему једнако је неморалан и притворан, колико и поступање напредњачког режима, показује њихов политички, а ако хоћете и људски кукавичлук, те спремност да, по сваку цену, само замене напредњаке у спровођењу наума данашњих окупационих и колонијалних господара Србије. У том смислу треба сагледавати и тумачити и скорашње одбијање дела опозиционих посланичких група у Народној скупштини Републике Србије да подрже предлог за одржавање посебне седнице највишег представничког тела, чија би тема била положај српских образовних и здравствених установа, те Срба на Косову и Метохији у светлу почетка примене „косовског“ Закона о странцима. Не постоји ни једно оправдање за такво поступање, које би могло да буде разумљиво, како са становишта здравог разума и политичке борбе против оваквог режима, тако и у државничком и

Пише: Владимир Вујовић
уторак, 17 март 2026 13:50

националном погледу.

Става сам да проблем правог пута за смену напредњачког режима мора да се сагледава и решава првенствено у косовско-метохијском кључу. Само таква промена режима била би заиста аутохтона, изворна, спроведена унутрашњим снагама самог народа и само би она могла да доведе и до промене читавог система

За разлику од ових јасно видљивих кретања и нагињања ка добровољној и самоизвршеној ампутацији најзначајнијег дела српског државног, националног, културног и духовног простора, у првом случају због опстанка на власти, а у другом ради доласка на власт, става сам да проблем правог пута за смену напредњачког режима мора да се сагледава и решава првенствено у косовско-метохијском кључу. Само таква промена режима била би заиста аутохтона, изворна, спроведена унутрашњим снагама самог народа и само би она могла да доведе и до промене читавог система. Такође, сви остали начини за смену власти не би представљали израз унутрашњег народног покрета и природног кретања српског друштва и политике, изазваног исконском потребом за стварном променом успостављеног система, већ само резултат споља наметнуте воље и разлога за пуку смену носилаца власти.

Пише: Владимир Вујовић
уторак, 17 март 2026 13:50

Наиме, питање Косова и Метохије представља једино право, изворно политичко питање у Србији данас. То је тај угаони камен, темељна стајна тачка са које је једино могуће искрено и истинско сагледавање српске стварности и разлога због чега је оваква власт у Србији данас могућа

Наиме, питање Косова и Метохије представља једино право, изворно политичко питање у Србији данас. То је тај угаони камен, темељна стајна тачка са које је једино могуће искрено и истинско сагледавање српске стварности и разлога због чега је оваква власт у Србији данас могућа. Ми морамо да се коначно осветимо и себи признамо да су сва остала питања која се у јавности оправдано постављају, све манљивости, незаконита поступања и неподопштине, које је ова власт у последњих 13 година починила, само изведенице и нуспојаве њене политике косовске издаје. Само њихово сагледавање у контексту Косова и Метохије може да их расветли на целовит начин, повеже у једну објашњиву целину. Из тога разлога, уверен сам да је крајње време да се у борби против овакве власти кандидује питање опстанка Косова и Метохије у саставу Србије, те заштите и остваривања српских националних права у сада наметнутом окружењу, са изгледом на стварање услова за национално ослобођење и уједињење у погодном тренутку међународних кретања у будућности. Да се коначно вратимо једином разлогу и правом узроку садашњег туробног и трагичног стања српског друштва.

Пише: Владимир Вујовић
уторак, 17 март 2026 13:50

Стога, студентско-народни покрет, као покрет са највише изгледа да озбиљно угрози странку на власти, као и све странке које себе виде као праву опозицију овом систему, морају на следеће изборе, кад год они били, да изађу са политичким програмом, чија ће једна од главних, а по мени чак и главна, окосница да буде очување КиМ у саставу Србије. До избора има времена за припрему оправдане и оствариве политике по том питању. Народу се мора истрајно и без ограда предочити да је ова власт по питању Косова и Метохије починила националну издају до сада невиђених размера и разложно образложити да је та издаја главни узрок општеприсутног слома свих друштвених вредности. У потреби да се одржи упркос почињеној издаји, власт је створила масиван и разоран систем крађе националног богатства, корупције, друштвене неједнакости, неуставности и незаконитости у поступању државних органа, неефикасног правосуђа, неслободних средстава информисања, од народа одметнутих и сили воље власти подвргнутих снага безбедности, војске без вољног момента за заштиту и одбрану територијалне целовитости државе.

За почетак, нужно је да се откажу сви споразуми, које је ова власт од 2013. године закључила по питању Косова и Метохије и да се престане са њиховом применом, са правно и чињенично утемељеним образложењем да ни друга страна, ни посредник у тим преговорима нису испунили готово ни једну своју преузету обавезу

Истовремено, тај програм мора да садржи обавезивање да се, након смене власти, спроведе потпуна промена досадашње политике уступака без поговора, те да та промена подразумева нову државну политику сваковрсне дипломатске, мирне и демократске, тренутним могућностима уподобљене, али трајно одлучне и неодступне борбе за очување територијалног интегритета и поновно успостављање државног суверенитета на Косову и Метохији. За почетак, нужно је да се откажу сви споразуми, које је ова власт од 2013. године закључила по питању Косова и Метохије и да се престане са њиховом применом, са правно и чињенично утемељеним образложењем да ни друга страна, ни посредник у тим преговорима нису испунили готово ни једну своју преузету обавезу. Неће бити касно ни да се неки будући састав Уставног суда коначно огласи са ставом о неуставности оваквих споразума. Даље, треба да се прекине са било каквим дијалогом под окриљем ЕУ, јер се она показала као необјективни посредник, потпуно пристрасан у корист интереса приштинских сепаратистичких власти. Уместо тога, потребно је захтевати враћање преговора у окриље УН-а, уз обавезно укључивање Руске Федерације, а по могућности и уколико на тој страни постоји добра воља и НР Кине као посредника у тим преговорима. Неопходно је да се поврати равнотежа утицаја великих сила у преговарачком процесу, јер само тако вредност улога легитимних српских интереса расте. Са друге стране, албанском народу на КиМ треба изнова и изнова, без обзира на тренутна одбијања, нудити поштено решење, које подразумева флексибилно унутрашње уређење, са атипичном и свакако асиметричном самоуправом, која би уважила реалност на терену и припадницима албанског народа гарантовала

Косово и Метохија као кључ за промену режима и система

Пише: Владимир Вујовић
уторак, 17 март 2026 13:50

најшири могући степен самосталности у одлучивању о свим питањима, која не задиру у неотуђива права и територијалну целовитост српске државе.

Сигуран сам да би таква државна политика на почетку изазвала незанемарљиве притиске на власт која би покушала са њеним спровођењем, пре свега са запада. Међутим, уколико се први удари буду издржали на ногама и без одустајања, никаквих озбиљних последица не би било, а свакако би изазвале мање штете него што је чини садашња власт својом сервилношћу. Такође, очигледно је да запад више није у могућности да зада фаталне ударце, чије последице не могу да се амортизују и превазиђу, уколико постоји истрајност у политичким уверењима и искрена воља за њихово остваривање.

Хтели ми то да признамо или не, Његош је својим стиховима о Косову као грдном судилишту ухватио ту, историјом толико пута потврђену, непроменљиву меру вредности српског постојања

Пише: Владимир Вујовић
уторак, 17 март 2026 13:50

Свакако сам свестан да постоје оправдане дилеме да ли је такву политику могуће водити, као што ће јој многи, сасвим неискрено и без икаквог оправдања, унапред и без искуствене провере, одрицати и само право на постојање и заступање, а камоли на спровођење. Моје је мишљење да је, заправо, она једино и могућа, јер је само таква државна политика истински демократска, утемељена на стварно већинској вољи српског народа. Што је још важније у овом тренутку, уверен сам да би оваква политика довела до ослобођења изворних унутрашњих снага српског народа, којих, можда, сада и нисмо свесни, не видимо их, јер су дуго времена већ затомљене и запретене колонијалним служењем страним интересима. Нама је сада преко потребна национална тежња и снага воље за њено остварење наших предака из 19. и са почетка 20. века. Они су пример како треба да се делује. Прављени су и компромиси, застајало се кад треба, до новог погодног тренутка, али се увек гледало напред и без окретања леђа, са неугаслом амбицијом да се Српство ослободи и уједини. Као што нам ово предачко искуство говори, кад таква национална тежња постоји, она, попут воде, увек нађе свој пут, колико год времена да је за то потребно.

Хтели ми то да признамо или не, Његош је својим стиховима о Косову као грдном судилишту ухватио ту, историјом толико пута потврђену, непроменљиву меру вредности српског постојања.